

Πνευματικά Σημειώματα

Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Πνευματικά Σημειώματα:

Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση
Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἔτος 1ο / Τεύχος: 31
Πέμπτη 29η Αὐγούστου 2024

Ἁγ. Μανδηλίου, Διομήδους μ.,
Ὁσ. Γερασίου Κεφ.
(16η Αὐγούστου π. ἡμ.)

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Γ' Ματθαίου

Ματθαίου κεφ. ιζ' 14-23

Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Αποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη! ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. καὶ ἐπέτιμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διατί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

Μετάφραση

Όταν ἔφτασαν στὸ πλῆθος, τὸν πλησίασε ἓνας ἄνθρωπος, γονάτισε μπροστά του καὶ τοῦ εἶπε: «Κύριε, σπλαχνίσου τὸ γιό μου, γιατί εἶναι ἐπιληπτικός καὶ ὑποφέρει· πολλές φορές μάλιστα πέφτει στὴ φωτιὰ καὶ στὸ νερό. Τὸν ἔφερα στοὺς μαθητὲς σου, ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ τὸν θεραπεύσουν». Ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε: «Γενιὰ ἄπιστη καὶ διεφθαρμένη, ὡς πότε θὰ εἶμαι μαζί σας; Ὡς πότε θὰ σᾶς ἀνέχομαι; Φέρτε τον μου ἐδῶ». Ὁ Ἰησοῦς ἐπιτίμησε τὸ δαιμόνιο, καὶ βγήκε ἀπ’ αὐτὸν· ἀπὸ ἐκείνη τὴν ὥρα τὸ παιδί γιατρεύτηκε. Πῆγαν τότε ἰδιαίτερος στὸν Ἰησοῦ οἱ μαθητὲς καὶ τὸν ρώτησαν: «Γιατί ἐμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ βγάλουμε;» «Ἐξ αἰτίας τῆς ἀπιστίας σας» τοὺς εἶπε ὁ Ἰησοῦς «Σᾶς βεβαιώνω πῶς, ἂν ἔχετε πίστη ἔστω καὶ σὰν κόκκο σιναπιῶ, θὰ λέτε σ’ αὐτὸ τὸ βουνό ἵπηγαινε ἀπὸ ἔδω ἐκεῖ ἡ καὶ θὰ πηγαίνει· καὶ κανένα πρᾶγμα δὲ θὰ εἶναι ἀδύνατο γιὰ σας. Αὐτὸ τὸ δαιμονικὸ γένος δὲ βγαίνει παρὰ μόνο μὲ προσευχὴ καὶ νηστεία». Ἐνῶ οἱ μαθητὲς περιέρχονταν τὴ Γαλιλαία, τοὺς εἶπε ὁ Ἰησοῦς: «Ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου πρόκειται νὰ παραδοθεῖ σὲ χέρια ἀνθρώπων· θὰ τὸν θανατώσουν, καὶ τὴν τρίτη μέρα θὰ ἀναστηθεῖ». Καὶ λυπήθηκαν πάρα πολύ.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Α' Πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολὴ Παύλου Δ' 9-16

Δοκῶ γάρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν, ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων

ὕμᾱς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῶ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῶ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾱς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾱς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Μετάφραση

Μοῦ φαίνεται ὅμως πὼς ὁ Θεὸς σ' ἐμᾱς τοὺς ἀποστόλους ἔδωσε τὴν ἐλεεινότερη θέση, σὰν νὰ εἴμαστε καταδικασμένοι νὰ πεθάνουμε στὴν ἀρένα. Γιατί γίναμε θέαμα γιὰ τὸν κόσμο, γιὰ ἀγγέλους καὶ γι' ἀνθρώπους. Ἐμεῖς παρουσιαζόμαστε μωροὶ γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε σοφοὶ χάρη στὸ Χριστὸ· ἐμεῖς εἴμαστε ἀδύναμοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε δυνατοὶ· ἐμεῖς εἴμαστε περιφρονημένοι, ἐνῶ ἐσεῖς εἶστε τιμημένοι! Ὡς αὐτὴ τὴν ὥρα πεινᾶμε, διψᾶμε, γυρνᾶμε μὲ κουρέλια, ξυλοδαρμένοι, ἀπὸ τόπο σὲ τόπο χωρὶς σπίτι, καὶ μοχθοῦμε νὰ ζήσουμε δουλεύοντας μὲ τὰ ἴδια μας τὰ χέρια. Στοὺς ἐμπαιγμοὺς ἀπαντᾶμε μὲ καλὰ λόγια, στοὺς διωγμοὺς μὲ ὑπομονή, στὶς συκοφαντίες μὲ λόγια φιλικά. Καταντήσαμε σὰν τὰ σκουπίδια ὅλου τοῦ κόσμου, ὡς αὐτὴ τὴν ὥρα θεωρούμαστε τὰ ἀποβράσματα τῆς κοινωνίας. Δὲ σᾶς τὰ γράφω αὐτὰ γιὰ νὰ σᾶς κάνω νὰ ντραπεῖτε, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς συμβουλέψω ὅπως ὁ πατέρας τὰ ἀγαπημένα του παιδιά. Γιατί κι ἂν ἀκόμα ἔχετε χιλιάδες δασκάλους στὴ ζωὴ σας μὲ τὸ Χριστό, δὲν ἔχετε πολλοὺς πατέρες ἀλλὰ μόνον ἓνα. Στὴ σωτήρια οἰκονομία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ σὰν πατέρας σας γέννησα μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. Σᾶς ζητῶ λοιπὸν νὰ μοῦ μοιάσετε.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐλπίδας τῶν πιστῶν.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ μεγάλη Θεομητορική ἐορτὴ τοῦ Αὐγούστου, συγκινεῖ τὴν ψυχὴ κάθε χριστιανοῦ. Ἀπὸ τὴν πρώτη τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ψάλλονται καθημερινὰ οἱ Παρακλήσεις καὶ ταυτόχρονα οἱ πιστοὶ προετοιμάζονται,

νηστεύουν, εξομολογούνται, κοινωνούν, για να έορτάσουν βαθύτερα πνευματικά την έορτή αυτή. Η Κοίμηση τής Θεοτόκου ονομάζεται διαφορετικά Μετάσταση, διότι ή Παναγία μεθίσταται ψυχικά και σωματικά πρὸς τὴν ὄντως Ζωή, τὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ τῆς. Η Παράδοση τής Ἐκκλησίας μας ἀναφέρει σχετικὰ μὲ τὴν Μετάσταση ὅτι χάριν στὸ σῶμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς νέας Εὐας, πὸ ἔδωσε σῶμα στὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, στὸν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ, ἔτσι δὲν γεύεται ἡ ἴδια τὴν δύναμη τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἀλλὰ μεθίσταται σωματικὰ καὶ ψυχικὰ στὸν Παράδεισο. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος πὸ ἡ ὑμνολογία ἀναφέρει «Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται», καὶ σὲ ἄλλο σημείο «κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν ὁ τάφος γίνεται».

Ἡ Κοίμηση τῆς Παναγίας εἶναι γεγονὸς ἐλπίδας καὶ προσδοκίας γιὰ τὸν πιστὸ χριστιανό. Ὁ θάνατος δὲν εἶναι τὸ τέλος τῆς ζωῆς, δὲν ἐξαντλοῦνται τὰ πάντα ἐδῶ στὴν σύντομη ζωὴ. Ὁ θάνατος γίνεται ἓνας ὕπνος μπροστὰ στὴν Ἀνάσταση καὶ στὴν αἰωνιότητα. Ὑπάρχει τὸ ἐπέκεινα, ἡ αἰώνιος ζωὴ, γιὰ αὐτὸ καὶ ονομάζεται κοίμηση ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, γιὰ αὐτὸ καὶ λέμε σήμερα ἡ Κοίμηση τῆς Παναγίας καὶ ὄχι ὁ θάνατος. Μὲ παρόμοιο τρόπο χαρακτηρίζουμε «κοιμήθηκε» ὁ ἄνθρωπος πὸ φεύγει ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρόσκαιρη ζωὴ, διότι ὁ θάνατος εἶναι ἓνα προσωρινὸ γεγονὸς.

Ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ ἀπολυτικίο τῆς Παναγίας τῆς Κοιμήσεως λέγει «Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε». Δηλαδή μὲ τὴν γέννηση τοῦ Χριστοῦ φύλαξες τὴν παρθενία σου καὶ μὲ τὴν κοίμησή σου δὲν ἐγκατέλειπες τὸν κόσμον. Αὐτὸ εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ ἐλπίδα καὶ προσδοκία γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο. Εἶναι βεβαιότητα ὅτι ἡ Παναγία μας εἶναι ἐδῶ καὶ συνεχίζει νὰ ἀγκαλιάζει, νὰ ἐνισχύει καὶ νὰ θαυματουργεῖ. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται μέσα ἀπὸ τὴν μακραίωνη πορεία μας ὡς ἔθνος πὸ ἡ Παναγία σώζει πόλη καὶ λαὸ, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων, τῆς Κωνσταντινούπολης, ἕως καὶ τὸ ἔπος τοῦ 1940.

Ἡ Παναγία μας εἶναι ἀκόμα ἐδῶ, ἀδελφοὶ μου, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πρεσβεύει γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνον πὸ ἔχει ἐπίγνωση ἀμαρτωλότητος. Εἶναι σημαντικό νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι ἡ

ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητος εἶναι προϋπόθεση, ἔτσι ὥστε νὰ μᾶς ἀκούει ἡ Παναγία. Ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητος σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ζητᾷ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιὰ τὰ λάθη του, γιὰ τὶς ἀμαρτίες του, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὅτιδήποτε ἄλλο ἀποπροσανατολίζει τὸν ἄνθρωπο. Ἀρκεῖ ἓνας μικρὸς ἀθῶος ἐσωτερικὸς διάλογος νὰ ὀδηγήσει τὸν ἄνθρωπο στὴν ἀπώλεια. Ἐνας διάλογος ποὺ περιγράφει πραγματικὰ ἐπιτεύγματα καὶ ἀνδραγαθήματα ἐξαπατᾷ τὸν ἄνθρωπο, διότι ἀπὸ τὴν μία περιγράφει τὴν ἀλήθεια, ὅπως ὁ Φαρισαῖος στὴν προσευχή του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη βρίσκεται πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητος τοῦ Τελῶνη.

Αὐτὸς ὁ ἐσωτερικὸς διάλογος σήμερα ἔχει πάρει ἄλλες διαστάσεις, συμβαίνει κατὰ κόρον καὶ εἶναι φαινόμενο κοινωνικό. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος βρίσκεται σὲ διάλογο μὲ τὸν ὑπεράνθρωπο ποὺ δημιούργησε ἢ πίστη τῆς χριστιανικῆς δύσης. Εἶναι καθηλωμένος στὰ σύγχρονα ἀνθρώπινα ἐπιτεύγματα καὶ στὴν τεχνολογικὴ ἐξέλιξη μέσα ἀπὸ τὴν Τεχνητὴ Νοημοσύνη καὶ ἔτσι δὲ τοῦ ἀφήνονται περιθώρια νὰ σκεφτεῖ ὅτι ἡ ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητος εἶναι ἡ σωτηρία του, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀλάνθαστος τρόπος γιὰ νὰ κατανοήσει τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωὴ του καὶ νὰ αἰσθανθεῖ τὴν μητρότητα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Αὐτὸ τὸ φαινόμενο ἐνισχύεται ἀκόμα περισσότερο σὲ ἐπίπεδο πολιτειακὸ καὶ θρησκευτικὸ ἀπὸ ἐτερόφωτους ἡγέτες.

Αὐτὸ ἔχει ὡς συνέπεια ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος νὰ πιστεύει στὰ ἀνθρώπινα ἐπιτεύγματα ποὺ ὑπόσχονται εὐημερία καὶ ἄνεση. Δὲν ἔχει ἀντιληφθεῖ ἐπαρκῶς τὴν ἐξαπάτηση, τὴν ὁποία ἔχει ὑποστεῖ σὲ ἓναν μεγάλο βαθμὸ. Σὲ ἐπίπεδο παιδείας ἐκπαιδεύεται σὲ ὑπερεγῶ του. Ἀποφασίζει γιὰ ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, σὲ σημεῖο νὰ ἀμφισβητεῖ τὴν φυσικὴ ροὴ τοῦ ποταμοῦ, τὴν βιολογικὴ του προέλευση. Ταυτόχρονα ὅμως δὲν γίνεται ἀντιληπτὸ ὅτι μὲ αὐτὴ τὴν νοοτροπία τοῦ ὑπερεγῶ μετατρέπεται σὲ ἓνα πiónι τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ σὲ προῖδον ἐκμετάλλευσης.

Ὡστόσο, ἡ ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητος εἶναι τρόπος ὑγιοῦς ζωῆς, εἶναι φάρμακο, ὁ σίγουρος δρόμος τῆς σωτηρίας καὶ ἓνας μονόδρομος ἐπιβίωσης. Ὁ τρόπος ποὺ σκέφτεται ὁ ἐν ἐπιγνώσει ἀμαρτωλὸς σὲ σχέση μὲ τὸν ἐξαπατημένο ἄνθρωπο τῆς ἀρκετὰ

ύποσχόμενης δύσης είναι ότι έντοπίζει τὸ λάθος του, τὸ ἀλλάζει στὴν σωστὴ κατεύθυνση, δηλαδή πρὸς τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ σταθεροποιεῖται πρὸς ἀνώτερους στόχους. Τέλος, διακρίνει τὰ ἀφηγήματα τῆς ἐποχῆς μας πὸν ὁμοιάζουν μὲ τὸν ψίθυρο τοῦ ὄφεως στὸν Παράδεισο. Διακρίνει τὴν θυσιασμένη ἀλήθεια ἀπὸ τὴν ὑποκριτικὴ ἀγάπη. Διακρίνει ἀκόμα καὶ τὴν Αλήθεια μὲ ἄλφα κεφαλαῖο ἀπὸ τὴν ἀλήθεια μὲ ἄλφα μικρὸ.

Γιὰ παράδειγμα, διακρίνει τὸν καρδιακὸ πολιτικὸ λόγο ἐνὸς πολιτικοῦ πατριώτη Ἕλληνα ἀπὸ ἕναν γραμμένο πολιτικὸ λόγο πὸν ἐκφωνεῖ ἑλληνόφωνος πολιτικὸς μὲ ἀνάστημα πολιτικοῦ νάνου. Ἐνα ἄλλο παράδειγμα, κατανοεῖ τὸν οἰκουμενισμό πὸν ὑπόσχετα ἀγάπη καὶ ἐνότητα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν μπορεῖ νὰ δεῖ τὸν Θεὸ τῆς ἀγάπης. Ἐπομένως, ὁ τρόπος πὸν σκέφτεται ὁ ἐν ἐπιγνώσει ἀμαρτωλὸς ἄνθρωπος εἶναι ἐπιβίωση στὸ σῆμερα, προσαρμογὴ στὶς δύσκολες συνθῆκες, βάσεις καὶ θεμέλια γιὰ τὸ μέλλον, βεβαιότητα ὅτι ἡ ἐπόμενη γενεὰ θὰ εἶναι καλύτερη, ἐπειδὴ τὸ σῆμερα εἶναι σὲ σωστὸ προσανατολισμό. Τὸ μέλλον θὰ ἀλλάξει ὅταν τὸ παρὸν ἀλλάξει ἀπὸ τὸν ἐν ἐπιγνώσει ἀμαρτωλὸ.

Ἡ Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰδικὰ ἡ πρεσβεία της, στὴν ὁποία ἔχουμε προσφύγει ἐμεῖς ὅλοι οἱ Ρωμηοὶ, μᾶς κάνει νὰ πιστεύουμε μὲ βεβαιότητα ὅτι δὲν εἴμαστε μόνοι, διότι εἶναι κοντὰ μας. Ἄλλωστε αὐτὸ ἔχουμε βιώσει καὶ αὐτὸ βιώνουμε μέχρι σῆμερα. Ἐχουμε στὴν καρδιὰ μας τὴν Παναγία καὶ ἐκεῖνη εἶναι στα διαβήματά μας γιὰ νὰ μὴν πέσουμε ἢ νὰ μὴν ἀλλάξουμε προσανατολισμό. Ἐχουμε πρέσβειρα τὴν Παναγία καὶ ἐκεῖνη μπροστὰ στὸν Υἱὸ της μιλάει γιὰ χάρη μας. Παρακαλοῦμε τὴν Παναγία νὰ μᾶς προστατεύσει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἔθνους μας καὶ ἐκεῖνη μᾶς προστατεύει ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς καὶ ἀπὸ τοὺς προστάτες μας.

Θὰ ἤθελα, ἀδελφοὶ μου, νὰ καταφύγουμε στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο μὲ περισσότερη ἀποφασιστικότητα καὶ ὄχι ἀπλὰ νὰ τὴν παρακαλέσουμε γιὰ κάποιο αἴτημα, διότι αὐτὸ τὸ κάνουμε μὲ κάποιο τρόπο ὅλοι μας. Νὰ τὴν παρακαλέσουμε νὰ μᾶς ἐνισχύσει νὰ ἀλλάξουμε τὸν τρόπο πὸν μετανοοῦμε. Μὲ περισσότερη ἀποφασιστικότητα νὰ ἐπιλέγουμε τὸ σωστὸ, δηλαδή τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ. Νὰ ἀποκτήσουμε τὴν ἐπίγνωση τῆς ἀμρτωλότητος πὸν θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν σταθεροποίηση

τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν. Ἐφόσον ἀρχίσει ἔστω καὶ σὲ μικρὸ ποσοστὸ νὰ πραγματοποιεῖται αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ μετανοεῖν ἢ διαφορετικὰ ἢ ἐπίγνωση τῆς ἀμαρτωλότητος τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τότε θὰ σώσει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκόμα τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τὶς ἐξωτερικὲς ἀπειλές, καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς νέους ἐφιάλτες ποὺ χαίρονται μὲ τὸ ἔργο τῆς προδοσίας τους.

Εἶθε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ὡς προστάτιδα τοῦ Ἔθνους μας, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ μᾶς προστατέψει ἀπὸ κάθε ἐπίβουλο ἐχθρό καὶ νὰ μεσσιτεύσει γιὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα καὶ γιὰ τὸν καθένα ξεχωριστά.

✠ ὁ Θεσσαλονίκης Γρηγόριος

Συναξάριον

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος Κεφαλληνίας

16 Αὐγούστου

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος γεννήθηκε στὰ Τρίκαλα τῆς Κορινθίας τὸ ἔτος 1506. Γονεῖς του ἦταν ὁ Δημήτριος Νοταρὰς (ἀπὸ τὸ γνωστὸ Βυζαντινὸ γένος των Νοταράδων) καὶ ἡ Καλή, οἱ ὁποῖοι τὸν διαπαιδαγόγησαν ἐν Χριστῷ.

Στὰ εἴκοσί του χρόνια πῆγε στὴν Ζάκυνθο ποὺ ἦταν σημαντικὸ κέντρο γραμμάτων ἐκείνη τὴν περίοδο. Ἡ ἀγάπη του ὁμως γιὰ τὸν Χριστὸ τὸν ὤθησε νὰ ἐπισκεφθεῖ τὰ σημαντικότερα μοναστικὰ κέντρα τῆς ἐποχῆς του. Ἀρχικὰ ἐπισκέφθηκε τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ στὴ συνέχεια τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὅπου ἔγινε μοναχὸς ζῶντας γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα σὲ μιὰ ἐρημικὴ σκῆτη. Ὁ πόθος του ὁμως νὰ προσκυνήσει τοὺς Ἁγίους Τόπους τὸν ὀδήγησε στὰ Ἱεροσόλυμα. Ὁ ἐκεῖ πατριάρχης ἐκτιμῶντας τὴν προσωπικότητα τοῦ Γεράσιμου τὸν χειροτόνησε διάκονο καὶ στὴ συνέχεια πρεσβύτερο. Στὴν συνέχεια ἐπισκέφθηκε μεγάλα κέντρα μοναχισμοῦ, ὅπως ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Σινᾶ καὶ ἡ Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου.

Τὸ 1548 ἐπέστρεψε στὴν Ζάκυνθο καὶ, ἀφοῦ ἀσκήτεψε γιὰ ἕξι χρόνια σὲ μιὰ σπηλιά, ἀποφάσισε νὰ ἰδρύσει γυναικεῖο μοναστήρι μὲ τὴν ὀνομασία «Νέα Ἱερουσαλήμ», ὅπου ἐκεῖ πολλοὶ πιστοὶ ἄρχισαν νὰ συρρέουν γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ ζητήσουν τὴν πνευματικὴ του καθοδήγηση στὰ διάφορα προβλήματα ποὺ ἀντιμετώπιζαν. Ὁ ἅγιος Γεράσιμος ἔκανε πολλὰ θαύματα μὲ ἀποτέλεσμα ἡ φήμη του νὰ ἐξαπλωθεῖ σ' ὅλο τὸν χριστιανικὸ κόσμο.

Κοιμήθηκε στὶς 15 Αὐγούστου τοῦ 1579 καὶ ἐνταφιάστηκε δίπλα στὸν ναὸ τῆς Μονῆς. Ὅταν ἔγινε ἡ ἀνακομιδὴ του δύο χρόνια ἀργότερα τὸ σῶμα του ἦταν ἄφθαρτο, ἐπειδὴ ὅμως οἱ Ἑνετικὲς ἀρχὲς δὲν πείσθηκαν γιὰ τὴν ἀφθαρσία, ἡ ἀνακομιδὴ ἐπαναλήφθηκε ἕνα χρόνο ἀργότερα μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ εἶναι τὸ ἴδιο. Ἀπὸ τότε τὸ ἱερὸ σκηνώμα τοῦ Ἁγίου φυλάσσεται σὲ ἀργυρὴ λάρνακα στὴν Μονή.

Ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς του εἶναι ἴδια μὲ τὴν ἡμέρα τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τῆς Παναγίας μας, ἡ μνήμη του τιμᾶται ἀκριβῶς τὴν ἐπόμενη ἡμέρα. Πολλὰ θαύματα γίνονται μέχρι σήμερα σὲ ὅσους προσκυνοῦν τὸ ἅγιο λείψανό του καὶ μὲ πίστη ζητοῦν τὶς μεσιτεῖες του. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν πολλοὶ ποὺ ὑπέφεραν ἀπὸ τὴν κυριαρχία τοῦ διαβόλου ἐλευθερώθηκαν καὶ θεραπεύθηκαν.

Ἀπολυτίκιο

Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Τῶν ὀρθοδόξων προστάτην καὶ ἐν σώματι ἄγγελον καὶ θαυματουργὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ Θεῖον Γεράσιμον, ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ, ἀπέιληφεν ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν, ρώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονώοντας ἰάται, δι' ὃ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δρώμενα

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου 2024

Σήμερα Τετάρτη, ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ποιμενάρχης μας, ὁ Παν. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, λειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀναλήψεως Εὐόσμου ὅπου ἐφημέριος εἶναι ὁ πρωτοσύγκελος π. Παναγιώτης Παυλίδης.

Παραμονὴ στὸν ἑσπερινὸ χοροστάτησε στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν μὲ τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας σὲ σύντομη ὁμιλία του τόνισε τὰ ἐξῆς:

Ἡ Κοίμηση τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀποτελεῖ ἐορτὴ σημαντικὴ γιὰ ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους καὶ εἰδικὰ γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ρωμηούς. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος δὲν εἶναι μόνον ἡ μητέρα τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ κάθε χριστιανοῦ ὀρθοδόξου καὶ τοῦ κάθε Ρωμηοῦ καὶ αὐτὸ ἐπιβεβαιώνεται μὲ τὴν ἐμπειρία, ἢ ὅποια πραγματοποιεῖται σὲ κάθε πιστὸ πὸν βιώνει τὸ θαῦμα. Δηλαδή, τὰ θαύματα τῆς Παναγίας στὸν ἀπλὸ λαὸ εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα σῶζονται γραπτῶς, ἐπομένως ἡ ἐορτὴ αὐτὴ εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ μία προσέλευση στὴν ἐκκλησία, εἶναι βίωμα, εἶναι ζωὴ, εἶναι λόγος νὰ ζεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀκόμα καὶ σὲ συνθῆκες δύσκολες, ὅπως σκλαβιάς καὶ ὑποτέλειας. Ἐπίσης, τόνισε ὅτι ἡ Παναγία εἶναι σύμμαχος, λιμάνι καὶ παρηγοριὰ στὴν κάθε δοκιμασία τοῦ χριστιανοῦ, ἀλλὰ καὶ δύναμη νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν ὅποιαδήποτε δοκιμασία ἀπὸ ὅπου καὶ ἐὰν προέρχεται. Τέλος, προέτρεψε τὸν πιστὸ λαὸ νὰ ἐμπιστευθεῖ ἀκόμα περισσότερο τὴν πρεσβεία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, διότι οἱ πρεσβεῖες της φέρνουν στὴν ψυχὴ ἡσυχία ἀπὸ θορύβους, γαλήνη ἀπὸ λογισμούς καὶ ἐλπίδα σωτηρίας, ἀκόμα καὶ ὅταν φαίνεται ἡ προδοσία νὰ ἔρχεται ὅπως ὁ λύκος μεταμφιεσμένος μὲ τὴν δορὰ τοῦ προβάτου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Εὐχαριστίας ἐξέφρασε εὐχές γιὰ τὰ ὀνομαστήριά του στὸν ἐορτάζοντα πρωτοσύγκελο π. Παναγιώτη

Παυλίδη και σὲ ὅλους τοὺς ἐορτάζοντες. Τέλος ἐδόθησαν σὲ ὅλους τοὺς πιστοὺς ἐδέσματα καὶ γλυκὰ ἔνεκα τῆς ἐορτῆς τῆς Παναγίας ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῆς ἐνορίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἦχογραφημένες ὁμιλίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου. Μπορείτε να τις ακούσετε πατώντας ως κωδικό που θα σας ζητηθεί το > 12345 για όλες τις παρακάτω ομιλίες που επιλέξετε.

1. Ἑσπερινός τῆς Παναγίας

<https://vimeo.com/manage/videos/1003309495/interactivity>

Το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου κατέχει ιδιαίτερη θέση στην ιστορία και ειδικά στον σύγχρονο Ρωμιο και Έλληνα. Επιστροφή στην ὀρθόδοξη πίστη στην σωτηρία του ανθρώπου μέσα από της πρεσβεία της Υπεραγίας Θεοτόκου.

2. Παράκληση στὴν Παναγία > τι σημαίνει μετάνοια

<https://vimeo.com/manage/videos/1003117612>

Τι σημαίνει μετάνοια και πώς πραγματοποιείται. Μόνο ένα σημείο εάν αλλάξει ο άνθρωπος δηλαδή να αλλάξει ένα πάθος προς την σωστή κατεύθυνση τότε είναι ικανός να αλλάξει πολλά περισσότερα. Πρέπει να δει ο άνθρωπος τι είναι αυτό που θέλει να αλλάξει και τότε μόνον θα είναι η Παναγία δίπλα του εφόσον την παρακαλέσει.

3. Παράκληση στην Παναγία > έστιαση στην προσευχή

<https://vimeo.com/manage/videos/1002686975>

Η εστίαση στην προσωπική προσευχή στο εγώ και τι πρέπει να αλλάξει ο άνθρωπος στο το εγώ του. Η προσευχή που λειπει τι να κάνει ο Θεός για τους άλλους αυτό δεν λειτουργεί και δεν βοηθάει τον άνθρωπο.

4. Προφήτης Μιχαίας

<https://vimeo.com/manage/videos/1003126852>

Ἡ ἐποχή τοῦ προφήτη Μιχαία ἔχει κοινά χαρακτηριστικά της εποχής μας και η επιστροφή στην Αληθινό Θεό της αγάπης είναι η μόνη σωτηρία.

5. Θ' Μαθαίου

<https://vimeo.com/manage/videos/1002434627>

Ο Χριστός περπάτησε επάνω στην θάλασσα αλλά δεν ζήτησε από κανέναν να περπατήσει από τους μαθητές Του. Ο Πέτρος το ζήτησε και με αυτόν τον τρόπο ξεπέρασε τα όρια του εαυτού. Ο άνθρωπος ξεπερνάει τα όρια του μόνο όταν βλέπει το παράδειγμα.

**Ἐάν θέλετε νά λαμβάνετε δωρεάν στό e-mail σας το ἠλεκτρονικό περιοδικό
«Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε νά στείλετε στήν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

ἹΥπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὁνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κατερίνης

